

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/613/2012/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

8/2013. (I. 16.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2012. július 21-én előterjesztett **panaszát** a 2013. január 16-án – dr. Kádár András Kristóf testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a M. Városi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2012. július 21-én postai úton panaszbeadványt terjesztett elő, amelyet 2012. augusztus 17-én előterjesztett beadványával kiegészített.

I.

A panaszos a beadványában előadta, hogy panaszt kíván tenni a M. Városi Rendőrkapitányság Gy. Települési Rendőrőrs két járőrének a 2012. július 20-án 16 óra 15 perckor a 2230 Gy. Település, R. u. 11. sz. előtt tett intézkedése miatt.

A panaszos azért ment a helyszínre, hogy a M. Városi Bíróság és a Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság ítéletei szerinti kapcsolattartási jogával éljen. Mivel a gyermek édesanyja (F. E.) kijelentette, hogy a gyermeket nem adja át, a panaszos rendőrt hívott. A helyszínre érkező rendőr azonban még mielőtt a gyerek anyjával beszélt volna, olyan – téves és hamis – részleteket mondott el az ügyről, amelyeket a panaszostól nem hallhatott. A rendőr azt az

---

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

anyai álláspontot említette, hogy szerinte a panaszos a gyermeket jogtalanul tartotta magánál, mivel szerinte valójában még nem kezdődött meg a rendkívüli kapcsolattartás ideje. A panaszos ezután megkérdezte a rendőrt, hogy honnan van információja erről az anyai álláspontról, de azt válaszolta, hogy ezt nem árulhatja el. A panaszos ezzel kapcsolatban megjegyezte, hogy a gyermek édesanyja évekig a M. Városi Rendőrkapitányságon rendőrként dolgozott.

A panaszos szerint jogsértést követett el az eljáró rendőr, ugyanis valahonnan annak ellenére értesült az anyai álláspontról, hogy előtte az anyával beszélt volna, tehát valaki őt „kiiktatta” arról, hogy mi legyen az álláspontja.

Ezt követően megjelent F. E. és kihozta a Megyei Kormányhivatal Szociális és Gyámhivatal Gyámügyi és Gyermekvédelmi Osztályának végzését, amely végzés szerint annak ellenére, hogy a fent említett ítéletben egy szó sem esik arról, hogy a folyamatos kapcsolattartás szünetelne bármikor is, a Kormányhivatal azt a – panaszos szerint téves – álláspontot fogadta el, hogy a gyámhatóságokról, valamint a gyermekvédelmi és gyámügyi eljárásról szóló 149/1997. (IX. 10.) Korm. rendelet (továbbiakban: Gyer.) szerint a gondozó szülő számára akkor is jár a rendkívüli kapcsolattartás időtartamával megegyező, a folyamatos kapcsolattartástól mentes időszak, ha az ítéletben ez nem szerepel. A panaszos megjegyzi, hogy ilyen előírást, miszerint akkor is járna ez az időszak, ha az ítéletben nem szerepel, egyébként nem tartalmaz a kormányrendelet.

A panaszos ezt a végzést megtámadta a bíróságon, de a rendőr az ítélet szövegével szemben ezt a határozatot vette figyelembe, és nem szólította fel F. E.-t, hogy adja át a gyermeket, ezáltal a panaszos álláspontja szerint a rendőrök megsértették a családi élethez való jogát.

A panaszos előadta, hogy ítélet nem tartalmaz olyan rendelkezést, hogy az intézményi szüneteknek azon fele alatt (rendszerint a második fele alatt), amikor a gyermekkel az időszakos kapcsolattartást nem gyakorolja, szünetelne a folyamatos kapcsolattartás.

A panaszos hivatkozott a Gyer. 33. § (2) bekezdésében foglaltakra miszerint a gyermek fejlődését veszélyezteti, ha a kapcsolattartásra jogosult vagy a kötelezett a kapcsolattartást rendező egyezségben, illetve a kapcsolattartás engedélyezése tárgyában hozott határozatban foglaltaknak önhibájából ismételten nem, vagy nem megfelelően tesz eleget és ezáltal nem biztosítja a zavartalan kapcsolattartást.

Ebből adódóan téves az az álláspont a panaszos szerint, amely olyan rendelkezést kíván végrehajtani, amely csak a kormányrendeletben szerepel, de a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban nem. A fenti szóhasználat ugyanis egyértelmű: a határozat az, amit végre kell hajtani.

A végrehajtás, mint eljárás a jogban és így jelen esetben a polgári eljárásjogban is, olyan eljárás, amelyben az alapul fekvő határozat jogszerűségének megkérdőjelezésére lehetőség nincsen. Ahogy egy vagyoni jogi ügyben az önálló bírósági végrehajtó nem bírálhatja felül a bíróság ítéletét, ugyanúgy a gyámhatóság sem írhat bele olyan rendelkezést az ítéletbe, amely abban nem szerepel, pusztán azért, mert az jogértelmezése szerint az ítéletből kimaradt. Ennélfogva a jelenleg irányadó ítéletből következően az intézményi szünetek azon felében, amikor a gyermek az édesanyjánál van, az édesapa folyamatos kapcsolattartása nem szünetel,

ugyanis az ítélet szerint nem szünetel. A gyámhatóságnak pedig a végrehajtási eljárásban nincs lehetősége megváltoztatni a határozatot akkor sem, ha az véleménye szerint nem jogszerű.

A gyámhatóságnak csak akkor van hatásköre egyáltalán a kapcsolattartás újraszabályozására, ha az ítéletet követően eltelt két év. De még abban az esetben is, ha a gyámhatóság az újraszabályozás lehetőségével él a Gyer. 29. § szerint, ezt a jövőre nézve teheti meg, nem visszaható hatállyal. Ez egyértelmű azért is, mert a gyámhatóság határozata kötelezettséget nem tartalmazhat a közlése előtti időre nézve, hiszen egy ilyen kötelezést lehetetlen betartani, mert a múltat kellene megváltoztatni. Ennélfogva a végrehajtási eljárásban nem alkalmazható olyan rendelkezés, amely az ítéletben nem olvasható, akkor sem, ha a kormányrendeletben olvasható.

Ennek oka továbbá az is, hogy a szülőknek a rájuk vonatkozó ítéletet kell ismerniük, és nem kell azt feltételezniük laikusként, hogy az bármely kiegészítésre, pontosításra szorulna. A szülők és különösen a gyermek érdeke a kiszámíthatóság is, amely sérül, ha azt kell feltételeznie a szülőnek, hogy a vele közölt ítéletből nem ismerheti meg teljes körűen a jogait, kötelezettségeit, illetve valójában a vele közölt ítélettel bizonyos kérdésekben ellenkező magatartást kér majd tőle számon a gyámhatóság.

A fentiek folytán a gyámhatósági végzést nyilvánvalóan jogszerűtlennek tartja a panaszos, sőt, mivel a gyámhatóságnak nem volt hatásköre újraszabályozni a kapcsolattartást az ítélettől 2 éven belül, hatáskör hiányában a gyámhatósági és kormányhivatali végzést a panaszos semmisnek tartja, és álláspontja szerint azt az eljáró rendőr sem vehette volna figyelembe. Azzal, hogy a rendőr ezen határozat alapján megakadályozta a kapcsolattartást, a panaszos szerint megsértette az emberi jogait.

Mindezek alapján kérte a panasza kivizsgálását.

2) A panaszos ezt követően – a Testület 2012. augusztus 14-én kelt, és a panaszos által 2012. augusztus 16-án kézhez vett hiánypótlási felhívására – a 2012. augusztus 17-én előterjesztett beadványában csatolta a kapcsolattartás tárgyában született határozatokat és a panaszban említett gyámhatósági határozat bírósági felülvizsgálatával kapcsolatos panaszosi beadványokat.

a) A bírósági és gyámhatósági határozatok és beadványok részteles ismertetésétől eltekint a Testület, ekörben csupán az alábbiakat rögzíti a bírósági döntésekből:

i) Az alperes (panaszos) jogosult a gyermeket minden páros héten szombaton 9 órától magával vinni és köteles őt 18 órára az anyához visszavinni, majd a gyermek 3. életévének betöltését követően minden páros héten szombaton 9 órától magával vinni és vasárnap 18 órára a felpereshez visszavinni. Ezenkívül a gyermek 3. életévének betöltését követően minden páratlan héten pénteken 16 órától 19 óráig jogosult a gyermekkel lenni Gy. Településen, illetve a gyermek mindenkori tartózkodási helyén a településen belül. A felperes köteles a gyermeket a fent megjelölt időpontban megfelelően felkészítve az alperesnek átadni, majd őt fogadni.

Az alperest 2011. január 1. napjától kezdődően valamennyi intézményi szünet fele időtartamára rendkívüli kapcsolattartás illeti meg, amelynek pontos időpontjáról és esetleges beosztásáról a felek minden naptári év május 31. napjáig kötelesek megállapodni, ennek hiányában az időpont a szünetek első fele.

Karácsony, Húsvét és Pünkösd második napján 9 órától 18 óráig jogosult az alperes a gyermekkel lenni.

ii) A másodfokú gyámhatóság – a 2011. évi július 2-3-i és az augusztus 5-i kapcsolattartásra vonatkozó végrehajtási eljárásban – 2012. június 6-án született határozatából pedig az alábbiakat rögzíti a Testület:

A Gyer 27. § (5) bekezdés alapján a folyamatos kapcsolattartásnak nincs helye az időszakos kapcsolattartás ideje alatt, illetve a gyermeket gondozó szülőt megillető, a gyermekkel folyamatosan együtt tölthető időtartam alatt, amelynek mértéke a kapcsolattartásra jogosultat a kapcsolattartást rendező egyezség, illetve e tárgyban született határozat szerint megillető időszakos kapcsolattartás tartamát, illetve ilyen a határozat vagy egyezség hiányában, a két hetet nem haladhatja meg.

Ez a rendelkezés 2007. január 1-én lépett hatályban, célja pedig, hogy a gondozó szülő is együtt tudjon tölteni huzamosabb időt (pl. nyaralás, külföldi utazás) a gyermekével anélkül, hogy azt rövidebb időkre meg kellene szakítani a másik szülőt megillető folyamatos kapcsolattartások miatt.

A gyámhatóságnak a bírósági döntést kell végrehajtania, de szükségképpen a végrehajtásra irányadó szabályok szerint, azaz a Gyer. 27. § (5) bekezdésre is figyelemmel kell lennie.

Ezen gyámhatósági végzés a közléssel jogerős.

b) A panaszos csatolta továbbá a volt élettársa és családja tagjai, illetve közöttük folyamatban volt eljárások leírását, amelyek szerinte mind a panaszossal szembeni hatósági elfogultságot támasztják alá. Megjegyzi, hogy mind a volt élettársa, mind pedig az édesapja a rendőrségnél dolgozott és széles körben ismertek az illetékes hatóságok előtt. Ezek részletes ismertetésétől szintén eltekint a Testület.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) B. P. r. őrnagy, mb. őrsparancsnok a 2012. augusztus 28-án kelt összefoglaló jelentésében előadta, hogy a Gy. Települési Rendőrőrs szolgálatban lévő járőrei, R. S. r. zls. és S. J. r. őrm, 2012. július 20-án 16 óra 5 perckor D. V. r. tzs. ügyeletvezető utasítására megjelentek Gy. Település, R. u. 11. szám előtt, mivel a panaszos bejelentést tett, és rendőri segítséget kért a gyermekláthatás megtagadása miatt. A helyszínre kikerülő járőrök az intézkedés megkezdésekor tájékoztatták az eset kapcsán érintett feleket az Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 20.§. (2) bekezdésben rögzített adatokról.

A bejelentő (a panaszos) elmondta, hogy egy korábbi gyermekelhelyezési perben született bírósági ítélet alapján minden páratlan héten pénteken 16 órától 19 óráig Gyömrő területén kapcsolatot tarthat gyermekével. Elmondta továbbá, hogy volt élettársa, T.-F. E. (korábbi nevén: F. E.) a bírósági ítélet ellenére nem hajlandó átadni a gyermeket a folyamatos kapcsolattartás idejére. A volt élettársát, T.-F. E.-t felszólította a járőr, hogy tartsa be a bírósági ítéletben foglaltakat, aki erre közölte, hogy nem fogja átadni gyermekét folyamatos kapcsolattartásra volt élettársának, mivel a panaszos korábban önhatalmúlag magánál tartotta a gyermeküket 4 héten keresztül, rendkívüli kapcsolattartás címén. Ezért most a Gyer. 27. §-a értelmében neki is joga van ugyanannyi idejű rendkívüli kapcsolattartásra gyermekükkel, folyamatos kapcsolattartással történő megszakítás nélkül. Elmondta továbbá, hogy a bírósági ítéletben foglaltak alapján a panaszos 2012. június 16-án 8 órakor elvitte gyermeküket folyamatos kapcsolattartás címén és az ítéletben meghatározott időben nem vitte vissza arra hivatkozva, hogy megkezdődött az intézményi oktatási szünet, mivel június 15-én volt az utolsó tanítási nap. T.-F. E. email-en keresztül közölte a volt élettársával, hogy az óvodai szünet nem egyezik meg az intézményi oktatási szünettel (helyi önkormányzati rendelet szabályozza), ezért nem jogosult a gyermeküket magánál tartani, ennek ellenére 4 hétig magánál tartotta, ezért a Gyer. értelmében neki is joga van a gyermekkel 4 hétig megszakítás nélkül együtt lenni. T.-F. E. közölte továbbá, hogy a Gyer. kimondja, hogy ha a bírósági ítéletben a folyamatos és a rendkívüli kapcsolattartás nincs külön meghatározva, akkor is együtt értelmezendők a kormányrendelet szabályozásai és a bírósági ítéletben foglaltak.

A járőr a panaszossal közölte a fenti megállapításokat, amivel nem értett egyet, majd kijelentette, hogy a járőrök elfogultak T.-F. E.-vel szemben, mivel korábban kollégák voltak. Továbbá közölte velük, hogy panaszt fog tenni az intézkedés ellen befolyásoltság miatt, valamint elfogultságot fog bejelenteni.

A járőrök jelentésükben rögzítették, hogy az intézkedés során a panaszos végig olyan hangosan beszélt, hogy az zavarta az intézkedést, valamint többször szidalmazta volt élettársát és jelenlegi férjét provokálta. Továbbá korrupcióval és befolyásoltsággal vádolt minden hatóságot, aki ez idáig eljár az ügyekben.

Az intézkedés befejeztével a járőrök a megfelelő jogi felvilágosítást megadták az érintett személyeknek, tájékoztatták őket a jogorvoslati lehetőségről. Többek között ennek ismeretében tette meg az intézkedés napján a feljelentését a panaszos. Ugyanakkor megjegyzi a r. őrnagy, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (továbbiakban: Ptk.) által taglalt esetek közvetlenül nem tartoznak a rendőrség hatáskörébe, másrészt a járőr nem ismerhette kimerítően a teljes bírósági eljárás során hozott ítéleteket, ezért nem volt kötelessége a járőrnek konkrét felvilágosítást adni a feleknek a láthatási jog gyakorlásával kapcsolatban.

A rendőrök munkatársai számára nem volt ismeretlen az intézkedéskor sem a bejelentő neve, sem a R. u. 11. szám alatti cím, ugyanis 2010 év óta, évente több alkalommal vált szükségessé a két fél közötti láthatási joggal kapcsolatos rendőrségi intézkedések kezdeményezése. 2012. év második felében ez idáig a két fél bejelentései alapján négy esetben kellett intézkedést kezdeményezni, amelyek vagy rendőrségi jelentéssel vagy feljelentéssel zárultak. A panaszos panaszában jelzett napon intézkedést foganatosító R. Sz. r. zls. az elmúlt három hónapban az alábbi esetekben került kapcsolatba a vitatott ügygel:

- 2012. június 18-án T.-F. E. feljelentése alapján feljelentési jegyzőkönyvet készített

- 2012. július 20-án a panaszos bejelentése alapján rendőri jelentést készített
- 2012. július 28-án a panaszos bejelentése alapján rendőri jelentést készített

A fentiek alapján elmondható, hogy az intézkedő járőr rendelkezett az ügyre vonatkozó előzményi információkkal.

A r. őrnagy a Robotzsaru programban történő kutatás eredményeként megállapította, hogy a láthatási joggal kapcsolatosan 2010. év óta a panaszos bejelentése alapján 12 esetben, a volt élettárs kezdeményezésére 2 esetben kellett rendőri intézkedést vagy eljárást megindítani. Ezen intézkedések alapján 4 esetben indult büntetőeljárás: a 2010. október 19-én indult eljárás 2011. március 10-én illetékesség hiánya miatt áttételre került a Érdi Rendőrkapitányságra; 2010. december 9-én indult büntetőeljárás 2011. március 25-én bűncselekmény hiánya miatt megszüntették; a 2011. május 29-én indult lejárás szintén bűncselekmény hiánya miatt megszüntették meg 2011.11.24-én; 2012.07.14-én indult eljárásban pedig a feljelentést elutasították 2012. július 13-án.

A panasz tárgyát képező eset kapcsán sem büntető-, sem szabálysértési eljárás nem indult. A panaszos által aznap tett feljelentést 2012. július 6-án hatáskör hiánya miatt áttették eljárásra illetékes M. Városi Bírósághoz.

2) R. S. r. zls. és S. J. r. őrm. a 2012. július 20-án kelt közös jelentésében foglaltak az intézkedés menetéről tartalmában megegyeznek az 1) pont alatt ismertetett összefoglaló jelentésben előadottakkal.

3) A panaszos feljelentéséről 2012. június 20-án felvett jegyzőkönyv a panaszos előadásaként az alábbiakat rögzíti. A panaszos aznap 16 órakor megjelent a Gy., R. u. 11. szám alatt, hogy az ott élő gyermekét láthatásra magával vigye, mivel minden páratlan hét pénteken 16 órától 19 óráig vele lehet a gyermek. A helyszínen a gyermeke édesanyjának jelenlegi férje kijött a házból és megtagadta a gyermek kiadását. Ekkor rendőri segítséget kért a panaszos, 10 percen belül meg is érkezett két járőr, egy idősebb és egy fiatalabb rendőr.

Amikor a rendőrök megérkeztek, elmondta a panaszos, hogy nem adják át a gyermekét láthatásra. Erre az idősebb rendőr járőr azt mondta, hogy azért mert egyrészt nekik is jár annyi együtt töltött idő, mint amennyit a panaszossal volt a gyermek, másrészt a panaszos jogtalanul magánál tartotta a gyermeket. Erre a panaszos azt válaszolta, hogy papírja volt arról, hogy a szünet időtartamának a fele jár neki, amire ő azt mondta, hogy nem az iskolai, hanem az óvodai szünet fele. Ezek a kijelentések F. E. által hangoztatott valótlan állítások, és mivel a járőrnek a panaszos ezt nem említette és ezek még akkor hangoztak el mielőtt F. E. kijött a házból, a rendőrt erről valaki a helyszínre érkezése előtt tájékoztatta. Erre a panaszos rákérdezett, hogy ki volt az, aki ezt mondta neki. Erre a rendőr zavarba jött és azt mondta neki nincs jogosultsága ezt elmondani. A panaszos kérte, hogy ezt a telefonján keresztül beszélje meg az ügyvédjével a rendőr, de ezt megtagadta. Ennek fültanúja volt a másik járőr és a panaszossal helyszínre érkező L. Gy.

A járőr ezt követően kihívta a házból F. E.-t, akivel a panaszos szóváltásba keveredett. F. E. azt mondta, hogy a panaszos megfélemlítette a gyámhivatalai ügyintézőt. A panaszos megjegyzi, hogy ezt a kijelentést a jelenlévők közül mindenki hallotta. Ekkor a járőr felszólította, hogy adja át a panaszosnak a gyermeket láthatásra, de ő közölte, hogy nem adja

oda sem most és sem ezt követően, majd bement a gyámhivatal végzéséért, amit odaadott az idősebb rendőrnek. Annak átolvasása után közölte vele a járőr, hogy a gyámhivatal végzése szerint együtt kell értelmezni az ítéletet egy kormányrendelettel, ami szerint nem jár a panaszosnak most a láthatás.

A panaszos tájékoztatta a rendőrt, hogy ezt a végzést a bíróságon megtámadta, továbbá ez nem írja felül az ítéletet és hogy nevezze, meg azt a jogszabályt, amely alapján ezeket együtt kell értelmezni. A rendőr ezt nem tudta megtenni. Ekkor ismételten kérte a panaszos a járőrt, hogy szólítsa fel újra F. E.-t a gyermek kiadására, de erre már nem volt hajlandó. Ezután a panaszos kérte a rendőrt, hogy vegye fel ez irányú panaszát, de erre sem volt hajlandó, azt mondta, hogy jelentésében rögzíti a történeteket, ha pedig úgy gondolja a panaszos, akkor tegyen panaszt a Teve utcában. A panaszos ezután mondta neki, hogy szemmel láthatóan befolyásolta őt F. E., hiszen megváltoztatta az álláspontját, amire azt válaszolta, hogy élénk a panaszos képzelőereje. Ugyanakkor mivel pontosan tudott az ügy F. E. általi verziójáról már a kiérkezése előtt, így a mai nap folyamán kellett őt valakinek tájékoztatnia, ezért úgy véli a panaszos, hogyha ez telefonon történt, akkor ez rögzítésre kerülhetett.

A fentiek alapján feljelentést kíván tenni a panaszos F. E. ellen rágalmozás végett, mert a panaszos senkit sem félemlített meg, egyúttal magánindítványt kíván előterjeszteni. Továbbá kéri annak kivizsgálását, hogy ki értesítette F. E. ügyvel kapcsolatos álláspontjáról a kiérkező járőrt, mert álláspontja szerint azok, akik ezt tették, különösen fontos közfeladatot ellátó személy befolyásolására tettek kísérletet, és ezzel a hivatali visszaélés bűncselekményét megvalósították.

Egyúttal elfogultságot kíván bejelenteni a M. Városi Rendőrkapitányság, a M. Városi Ügyészség és a M. Városi Bíróság ellen, mivel több ügyben perben áll a panaszos velük illetve F. E. éveken át a M. Városi Rendőrkapitányság bűnügyi vizsgálója volt, továbbá más folyó ügyek kapcsán mindhárom hatóság elismerte, hogy elfogult a panaszossal szemben és azóta semmilyen olyan körülmény nem állt fenn, ami ezt az elfogultságot megszüntette volna.

4) Sz. R. r. alezredes 2012. augusztus 30-án kelt átiratában foglaltak tartalmilag megegyeznek az őrparancsnok összefoglaló jelentésében foglaltakkal. Az átirat többletinformációként rögzíti, hogy az egyik intézkedő rendőr (R. Sz. r. zls.) vette fel a T.-F. E. feljelentését 2012. június 18-án azzal kapcsolatban, hogy a panaszos nem vitte vissza időre a gyermeket, mivel álláspontja szerint az ítélet alapján megillette az iskolai tanszünet első felében a rendkívüli kapcsolattartás, a tanszünet a visszaadás esedékes időpontjában pedig már elkezdődött.

A Testület által feltett azon kérdésre, amely szerint „megfelel-e a valóságnak a panaszosi előadás, hogy mikor megkérdezte, hogy honnan ismerik a volt felesége álláspontját, mielőtt még meghallgatták volna, nem válaszoltak érdemben a panaszosnak”, az alábbiak rögzíthetőek:

A panaszos állításával ellentétben sem az összefoglaló jelentés, sem az intézkedő, R. Sz. r. zls. által a kifogásolt intézkedést követően írt jelentés nem tartalmaz arra vonatkozó utalást, hogy az intézkedő rendőrök bármely kérdéssel összefüggésben megtagadták volna a válaszadást. Ugyanakkor ismételten rögzítendő, hogy a panaszos és T.-F. E. közötti, a közös gyermekük elhelyezésével, illetve a kapcsolattartási jog gyakorlásával kapcsolatos vita a M. Városi Rendőrkapitányságon szolgálatot teljesítő rendőrök előtt hosszú ideje ismert, a

panaszos, illetve T.-F. E. bejelentései nyomán a M. Városi Rendőrkapitányságon szolgálatot teljesítő rendőrök több alkalommal intézkedtek, illetve a bejelentések alapján számos eljárás (büntetőeljárás és közigazgatási hatósági eljárás) volt folyamatban a M. Városi Rendőrkapitányságon.

A r. alezredes előadta továbbá, hogy a bejelentés vélhetően a M. Városi Rendőrkapitányság városi vonalán keresztül érkezhettek a M. Városi Rendőrkapitányságra; azonban a rögzítő készülék – feltételezhetően műszaki hiba miatt – a 2012. július 19. délutántól 2012. július 22. napjáig tartó időtartamban semmilyen hívást nem rögzített. A rögzítő csak az újraindítást követően rögzített ismét hívásokat. Monor városában május hónaptól kezdődően a M. Városi Rendőrkapitányság épülete környékét is magában foglaló városközpontban teljes mértékű városrendezési, városközpont átalakítási munkálatokat végeznek. Ennek következtében a teljes aszfaltburkolatot felbontották, és számos vezetékhalózatot cserélnek, újítanak fel, rendeznek át. Az építkezésen dolgozók a nem tervezett vezetékátvágásokkal az ELMŰ előzetes tájékoztatásával érintett áramszüneteken kívül is számos esetben okoznak hosszabb-rövidebb ideig tartó áramkimaradásokat; illetve tapasztalhatóak voltak olyan esetek is, hogy a munkálatok mindösszesen másodpercekig-percekig tartó áramingadozásokat, kimaradásokat okoztak, amely kimaradások azonban sok esetben zavarták össze a folyamatos áramellátáshoz kötött számítástechnikai berendezéseket. Lehetséges ezért, hogy a fenti időtartamban is ilyen áramkimaradás okozta a rögzítőberendezés leállítását. A beérkező bejelentést azonban az ügyeleti eseménynaplóban rögzítették.

Nem felel meg a valóságnak a panaszos azon feltételezése, hogy az intézkedő járőrök T.-F. E.-vel szemben elfogultak lettek volna és a vele folytatott előzetes megbeszélés alapján rendelkezhetek volna az ügyre vonatkozó információval. Az intézkedő járőrök kizárólag a panaszos, illetve T.-F. E. által a közöttük lévő vita kapcsán jelen vitatott intézkedés, illetve a korábbi és későbbi bejelentések, feljelentések, nyilatkozatok alapján rendelkeznek információval.

Megjegyezte még a r. alezredes, hogy a M. Városi Rendőrkapitányságon folyamatban volt büntetőügyben a panaszos ugyancsak kifogásolta az ügyben eljáró előadó eljárását, akit „aljas hazudozónak, elfogult, aljas és lelkiismeretlen, jellemtelen ember”-nek nevezett. Az ügyben az előadó feljelentése alapján becsületsértés vétségének megalapozott gyanúja miatt a Nagykáta Rendőrkapitányságon eljárás indult.

A panaszos és T.-F. E. közötti a közös kiskorú gyermekükkel történő kapcsolattartással összefüggő vita nyilvánvalóan mindkét felet megviseli érzelmileg. A rendőrségnek azonban a polgári jogi jogvitákban nincsen hatásköre döntést hozni.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének XXIV.

cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát és a XV. cikkben rögzített diszkrimináció tilalmát az alábbiak szerint.

1) A Testület a panasz alapján első körben a rendőrség intézkedési kötelezettségét vizsgálata.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyen a tudomására hoznak. A fenti rendelkezést a Szolgálati Szabályzat 8-9. §-a az alábbiakkal egészíti ki. A rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást. A rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki.

A hivatkozott jogszabályhely értelmében – a konkrét eset kapcsán – a Testületnek egyrészt vizsgálnia kellett azt, hogy a panaszos előadása, illetve a rendőrség tudomására jutott további információk alapján fennállt-e valamely jogellenes cselekmény elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a rendőrség intézkedési kötelezettségét megalapozta, továbbá azt is, hogy az intézkedő rendőrök megtettek-e mindent, amire az eljárásukra irányadó normák őket felhatalmazták és kötelezték annak érdekében, hogy a panaszos sérelmeit orvosolják.

a) E körben a Testület anélkül, hogy az Gyer. és a házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény (továbbiakban: Csjt.) részletes elemzésébe bocsátkozna, szükségesnek tartja az alábbiak rögzítését a szülői kapcsolattartás kapcsán.

A Csjt. 92. §-a szerint a gyermeknek joga, hogy különélő szülőjével személyes és közvetlen kapcsolatot tartson fenn. A kapcsolattartásról - a szülők megegyezésének hiányában, illetőleg a szülők és a gyám közötti vita esetében - a gyámhatóság dönt. Ha házassági vagy gyermekelhelyezési per van folyamatban, a szülők megegyezésének hiányában a kapcsolattartásról a bíróság dönt. A gyámhatóság, illetőleg a házassági vagy gyermekelhelyezési perben a bíróság a felróható magatartást tanúsító szülő kapcsolattartási jogát a gyermek érdekében korlátozhatja vagy megvonhatja, illetőleg e jog gyakorlásának szünetelését rendelheti el. Ha a kapcsolattartás kérdésében a bíróság döntött, ennek megváltoztatását a határozat jogerőre emelkedésétől számított két éven belül csak a bíróságnál lehet kérni. A kapcsolattartásra vonatkozó bírósági határozat végrehajtásáról a gyámhatóság gondoskodik.

A Gyer. 27. § szerint a kapcsolattartás célja, hogy a gyermek és a kapcsolattartásra jogosult személyek közötti családi kapcsolatot fenntartsa, továbbá a kapcsolattartásra jogosult szülő a gyermek nevelését, fejlődését folyamatosan figyelemmel kíséresse, tőle telhetően segítse. A kapcsolattartás formái a folyamatos és az időszakos kapcsolattartás. Az időszakos kapcsolattartás magában foglalja a gyermekkel a tanítási szünetek és a többnapos ünnepek időszakában való huzamos együttlétet.

Ugyanezen szakasz (5) bekezdése szerint nincs helye folyamatos kapcsolattartásnak az időszakos kapcsolattartás ideje alatt, illetve a gyermeket gondozó szülőt megillető, a gyermekkel folyamatosan együtt tölthető időtartam alatt, amelynek mértéke a kapcsolattartásra jogosultat a kapcsolattartást rendező egyezség, illetve a kapcsolattartás engedélyezése tárgyában hozott határozat szerint megillető időszakos kapcsolattartás időtartamát, vagy ha a kapcsolattartást rendező egyezség, illetve a kapcsolattartás engedélyezése tárgyában hozott határozat nem rendelkezik a kapcsolattartásra jogosultat megillető időszakos kapcsolattartás időtartamáról, a két hetet nem haladhatja meg.

A Gyer. 29. §-a szerint a gyámhivatal vita esetében a kapcsolattartást bármelyik fél kérelmére szabályozza, illetve újraszabályozza, kivéve, ha a szülő és a gyermek kapcsolattartásának megállapítása a Csjt. 92. §-ának (5) bekezdése szerint a bíróság hatáskörébe tartozik. A kapcsolattartásról a gyámhivatal, illetve a bíróság a gyermek korának, egészségi állapotának, életkörülményeinek, a felek személyes körülményeinek, valamint az ítélőképessége birtokában levő gyermek véleményének figyelembevételével rendelkezik.

A kapcsolattartás engedélyezése tárgyában hozott határozat végrehajtása szabályait a Gyer. 33. § rendezi, eszerint a végrehajtás iránti kérelem benyújtásának van helye, ha a kapcsolattartás elmaradt. A gyermek fejlődését veszélyezteti, ha a kapcsolattartásra jogosult vagy a kapcsolattartásra kötelezett a kapcsolattartást rendező egyezségben, illetve a kapcsolattartás engedélyezése tárgyában hozott határozatban foglaltaknak önhibájából ismételen nem, vagy nem megfelelően tesz eleget, és ezáltal nem biztosítja a zavartalan kapcsolattartást. Ha a kapcsolattartásra kötelezett a gyermeket bizonyíthatóan folyamatosan a kapcsolattartásra jogosult ellen neveli és a kapcsolattartás engedélyezése tárgyában hozott határozatnak a végrehajtási intézkedések ellenére sem tesz eleget, a gyámhivatal a gyermek elhelyezésének megváltoztatása iránt pert indíthat, feltéve, hogy az elhelyezés megváltoztatása a kiskorú gyermek érdekében áll, vagy feljelentést tesz a 331/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet 8. §-a (2) bekezdésének a) pontja alapján a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (továbbiakban: Btk.) 195. §-ának (4) bekezdése szerinti kiskorú veszélyeztetése miatt.

A fentiekből kitűnik tehát, hogy a kapcsolattartás szabályozása elsősorban a felek megállapodásával, egyezségével, vagy gyámhatósági, illetve gyermekelhelyezési per esetén bírósági határozattal történik. A bíróság vagy végzéssel jóváhagyja a felek egyezségét etekintetben, vagy a hatályos jogszabályi keretek között (Csjt., Gyer.) szabályozza a gyermek láthatását. A fentiekből az is látható, hogy a Csjt. szűkös előírásait, ahogyan a bíróság határozattal rendezett kapcsolattartás előírásait a Gyer. tölti ki részletes tartalommal (pl. a folyamatos és az időszaki kapcsolattartás viszonyával), hiszen az ítélet célja csupán egy végrehajtható és nyomon követhető keret kialakítása, melynek végrehajtásáról önkéntes teljesítés hiányában vagy vita esetén a gyámhatóság gondoskodik, akinek eljárására pedig a Gyer. előírásai vonatkoznak.

b) A Btk. 195. § (1) bekezdése szerint a kiskorú veszélyeztetésének büntettét követi el az a kiskorú nevelésére, felügyeletére vagy gondozására köteles személy, aki e feladatából folyó kötelességét súlyosan megszegi, és ezzel a kiskorú testi, értelmi, erkölcsi vagy érzelmi fejlődését veszélyezteti. A (4) bekezdés szerint a kiskorú veszélyeztetésének büntettét követi el az, aki a bírósági vagy hatósági határozat alapján nála elhelyezett kiskorú és a kiskorúval kapcsolattartásra jogosult személy közötti kapcsolat kialakítását vagy fenntartását a kapcsolattartás kikényszerítése érdekében alkalmazott bírság kiszabását követően is akadályozza.

Ezen § (1) bekezdésének alkalmazása során a kiskorú gondozására, nevelésére vagy felügyeletére köteles személynek kell tekinteni a szülői felügyeletet gyakorló szülő, illetve gyám élettársát, továbbá a szülői felügyeleti jogától megfosztott szülőt, ha a kiskorúval közös háztartásban vagy egy lakásban él.

A Legfelsőbb Bíróság BH2007. 35. számú eseti döntése szerint a kiskorú veszélyeztetésének büntetettét valósítja meg az a szülő, aki a kiskorú bírósági ítéleten alapuló elhelyezését önkényesen megváltoztatja, a másik szülővel való kapcsolattartását huzamos ideig akadályozza, a kiskorút a másik szülő ellen neveli és e kötelességszegő magatartása a kiskorú értékrendjének, jellemének, lelki fejlődésének kedvezőtlen alakulását eredményezi.

A Testület ezen a ponton szükségesnek tartja felhívni a figyelmet töretlen gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv.-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – a kérdéses cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra. Amennyiben a Testület ezt a vizsgálatot nem végezné el, a jogkorlátozás érdemi kontrollja kiüresedne, illetve elmaradna, és ezzel sérülne az érintett panaszhoz való alkotmányos joga.

A panaszosi és a rendőri előadás megegyezik abban, hogy a rendőrségre a panaszos arról tett bejelentést, hogy a panaszos gyermekének édesanyja ismételten nem biztosítja számára a bírósági határozattal megítélt kapcsolattartást.

A bejelentés alapján tehát felmerült annak a gyanúja, hogy a bejelentő gyermeke sérelmére jogellenes cselekményt (kiskorú veszélyeztetése) követtek/követnek el, hiszen a fent idézett törvényszakaszból, illetve eseti döntésből kitűnik, hogy a kapcsolattartás akadályozása mind a (4) bekezdés szerint vétségi, mind az 195. § (1) bekezdés szerinti büntetési alakzatot megvalósíthatja, különösen a gyermek alacsony életkora esetén. Ezáltal pedig a rendőrség köteles volt a történeti tényállás tisztázása érdekében szükséges intézkedéseket megtenni, és a helyszínen megjelenni.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a bejelentés tartalma miatt a rendőrségnek fennállt az intézkedési kötelezettsége.

c) A Testületnek ezt követően abban kellett állást foglalnia, hogy az intézkedési és a segítségnyújtási kötelezettségét a rendőrség jelen esetben megfelelően teljesítette-e.

Az Rtv. 24. §-a szabályozza a rendőrség segítségnyújtási kötelezettségét. Az (1)-(3) bekezdések szerint „a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghíúsulna vagy számottevően megnehezülne. A segítségnyújtás csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén csak akkor, ha a segítségnyújtás miatt több ember élete kerülne közvetlen veszélybe.”

A panaszosi előadás szerint a panaszos volt élettársa nem biztosította a folyamatos kapcsolattartást az intézményi szünet azon részében, amelyet a gyerek tartósan a gondozójával tölt. A rendőröknek hiába jelezte, hogy a volt élettársa által hivatkozott és a rendőröknek bemutatott azon gyámhatósági határozat, amely szerint a folyamatos kapcsolattartás ilyen esetben szünetel, álláspontja szerint jogsértő és ezért azt megtámadta a bíróságon, a rendőrök ezt a határozatot vették alapul a döntésüknél és nem voltak hajlandóak ismételt felszólítani a volt élettársát a gyermek átadására. A panaszos hiába mondta, hogy a kapcsolattartást szabályozó ítélet ilyen rendelkezést nem tartalmaz.

A panaszos a feljelentésében a történeteket akként adta elő, hogy a járőr először felszólította a volt élettársát, hogy adja át a panaszosnak a gyermeket láthatásra, aki erre közölte, hogy nem adja oda sem most és sem ezt követően, majd bement a gyámhivatal végzéséért, amit odaadott az idősebb rendőrnek. Annak átolvasása után közölte vele a járőr, hogy a gyámhivatal végzése szerint együtt kell értelmezni az ítéletet egy kormányrendelettel, ami szerint nem jár a panaszosnak most a láthatás. A panaszos tájékoztatta a rendőrt, hogy ezt a végzést bíróságon a megtámadta, továbbá ez nem írja felül az ítéletet és felszólította a rendőrt, hogy nevezze meg azt a jogszabályt, amely alapján ezeket együtt kell értelmezni. A rendőr ezt nem tudta megtenni. Ekkor ismételt kérte a panaszos a járőrt, hogy szólítsa fel újra F. E.-t a gyermek kiadására, de erre már nem volt hajlandó.

A rendőri jelentések megegyeznek a panaszosi előadással abban a részben, hogy a panaszos meghallgatását követően felszólították a volt élettársat a kapcsolattartás szabályainak betartására, majd miután a volt élettárs bemutatta a másodfokú gyámhatósági határozatot, ami szerint ezen időszakban nem illeti meg a panaszost a kapcsolattartás, erről a tényről tájékoztatták a panaszost, aki ezzel nem értett egyet és elfogultsággal vádolta meg a rendőröket. Ezután közölték vele a jogi lehetőségeit, ami alapján később megtette a panaszos a feljelentését.

A Testület álláspontja szerint a rendőrök rendelkezésére álló információk alapján a helyszínen nem volt egyértelműen megállapítható, hogy a volt élettárs eljárása jogszerű volt-e vagy sem, mivel egyrészt a panaszos ugyan közölte, hogy a volt élettárs által hivatkozott – álláspontja szerint jogszabálysértő – határozat jogszabálysértő, és ezért azt az illetékes hatóság előtt megtámadta, ám ezt semmivel sem igazolta a helyszínen. Másrészt a másodfokú jogerős határozat nem az adott, hanem a 2011-es év kapcsolattartására vonatkozott, habár általános jelleggel határozta meg a folyamatos és az időszakos kapcsolattartás szabályait és azt, hogy az ítélet végrehajtása során a Gyer. a panaszos által vitatott előírásaira is figyelemmel kell lenniük.

Tehát a helyszínen csupán annyi derült ki biztosan, hogy a felek között van egy rendezetlen jogi helyzet, egy kapcsolattartással kapcsolatos családjogi vita, aminek az eldöntése bírói, illetve gyámhatósági hatáskörbe tartozik.

Ezen felismerésből két dolog következik: egyrészt a rendőröknek az adott helyzetben kötelességük volt megadni a szükséges jogi tájékoztatást a feleknek arról, hogy a kapcsolattartási jogvita eldöntésére nincs hatáskörük, és arról is, hogy jogaiknak mely fórum előtt szerezhettek érvényt. Másrészt a rendőrök a jogvitába a tájékoztatás megadásán túl érdemben nem avatkozhattak bele a helyszínen, mivel ugyan a volt élettárs magatartásának jogellenessége felmerülhetett, de nem volt nyilvánvalóan megalapozatlan a rendőrök azon

következtetése, hogy bűncselekmény gyanúja nem állt fent, így e döntésük alapjogsérelmet nem valósított meg.

Az ugyanis, hogy megvalósul-e a kapcsolattartás szabályainak megsértése, illetve emiatt sor került-e már végrehajtási bírság kiszabására – azaz az Btk. 195.§ (1) vagy (4) bekezdésében foglalt fordulat megállapításához szükséges törvényi tényállási elemek fennállnak-e – mindenképpen olyan kérdéseknek tekinthetők, amelyek csak a jogerős gyámhatósági és bírósági határozatok teljes ismeretének fényében dönthetők el. Ahogyan az a kérdés is, hogy ez a szabályszegés olyan tartós vagy folytonos jellegű és mértékű-e, ami a kiskorú erkölcsi, szellemi vagy testi fejlődését veszélyezteti. Összességében tehát elmondható, hogy ezen kérdések a helyszínen nem dönthetők el, mivel ezek megítéléshez – többek között – minimálisan is legalább a pszichológus-szakvélemény, illetve a gyámhatóság mint „kvázi” szakhatóság véleményének, határozatainak beszerzése szükséges.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint tehát a rendőrök azon magatartása, hogy megtagadták a panaszos volt élettársának arra vonatkozó ismételt felszólítását a gyámhatóság határozatának áttanulmányozása és a helyszínen tapasztalt tények alapján, nem valósított meg jogellenes mulasztást, ezért, így a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogának sérelme nem következett be.

A panaszos azon sérelme kapcsán, hogy a rendőr nem tudta megjelölni azt a jogszabályt, ami előírja, hogy a Gyer. és az ítélet előírásait együttesen kell értelmezni, a Testület a rendelkezésére álló szűkös bizonyítási eszközökkel nem tudta minden kétséget kizáróan megállapítani, hogy ilyen beszélgetés elhangzott-e, ha igen milyen tartalommal.

Ugyanakkor megjegyzi a Testület, hogy az intézkedő rendőrtől nem várható el a jog valamennyi területének pontos és jogszabályi hely szintű ismerete, különösen olyan jogterület esetén, amely csak marginálisan érinti a rendőri munkát. Abban a kérdésben ugyanis, hogy a kapcsolattartás szabályai miként érvényesültek a felek között, elsődlegesen a gyámhatóság ezzel kapcsolatos tájékoztatása alapozza meg a további rendőri tevékenységet. Az intézkedő rendőrtől csupán az várható el a hatályos joganyag alapján, hogy meg tudja határozni, hogy a probléma a hatás- és feladatkörébe tartozik-e, illetve, hogy a hatáskörrel rendelkező szervről felvilágosítsa a feleket.

Jelen esetben tehát a Testület nem tudta megállapítani, hogy a rendőr valóban megtagadta-e a kért jogszabályhely megjelölését, ám a Testület álláspontja szerint amennyiben erre sor került volna, sem követett volna el mulasztást a rendőr, ezért a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga a felvilágosítás elmaradása miatt nem sérült.

A Testület mindemellett mellőzte annak a vizsgálatát, hogy a rendőrök megjelölték-e az intézkedés során a jogvita eldöntésére álláspontjuk szerint hatáskörrel rendelkező szervet, mert ennek elmaradását egyrészt a panaszos nem kifogásolta, és e vonatkozásban az eljárásban nem is tett tényelődást, másrészt a rendőri jelentés nem tartalmazott erre vonatkozóan adatot.

2) A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök vélhetően elfogultak a volt élettársával szemben, mivel korábban a M. Városi Rendőrkapitányságon dolgozott. Továbbá sérelmezte, hogy az intézkedő rendőrök olyan szinten ismerték a volt élettársa jogi álláspontját, mintha kioktatták

volna róla előzetesen őket. A panaszos kifogásai miatt a Testület a részrehajlásmentes eljárás követelményének az érvényesülése szempontjából is indokoltnak tartotta vizsgálni a rendőri intézkedést.

A rendőrt megillető törvényes jogosítványok esetleges részrehajló alkalmazását a Testületnek vizsgálnia kellett részben az Rtv. 13. §-ának (2) bekezdésében foglalt kötelezettség alapján, részben azért, mert az Rtv. 92. §-a szerint a Testület az alapjogsérelem megállapításáról dönt, ebbe a körbe pedig az Alaptörvény XV. cikkében előírt megkülönböztetési tilalom is beletartozik. Mindezek alapján leszögezhető: a jogszerű rendőri fellépéshez szükséges, hogy a rendőrség jogellenes megkülönböztetés nélkül éljen a rendelkezésére álló jogszabályi felhatalmazásokkal.

Az Rtv. 13. § (2) bekezdése általános jelleggel írja elő a részrehajlásmentes intézkedés kötelezettségét. („A rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni.”)

A rendőri jelentések rögzítik, hogy nem felel meg a valóságnak a panaszos azon feltételezése, hogy az intézkedő járőrök T.-F. E.-vel szemben elfogultak lettek volna és a vele folytatott előzetes megbeszélés alapján rendelkezhetek volna az ügyre vonatkozó információval. Az intézkedő járőrök kizárólag a panaszos, illetve T.-F. E. által a közöttük lévő vita kapcsán jelen vitatott intézkedés, illetve a korábbi és későbbi bejelentések, feljelentések, nyilatkozatok alapján rendelkeztek információval. A rendőrörs munkatársai számára ugyanis az intézkedés idején nem volt ismeretlen sem a bejelentő neve, sem a R. u. 11. szám alatti cím, mivel 2010. év óta, évente több alkalommal vált szükségessé a két fél közötti láthatási joggal kapcsolatos rendőrségi intézkedések kezdeményezése. 2012. év második felében ez idáig a két fél bejelentései alapján négy esetben kellett intézkedést kezdeményezni, amelyek vagy rendőrségi jelentéssel vagy feljelentéssel zárultak. A panaszos panaszában jelzett napon intézkedést foganatosító R. Sz. r. zls. az elmúlt három hónapban az alábbi esetekben került kapcsolatba a vitatott ügygel:

- 2012. június 18-án T.-F. E. feljelentése alapján feljelentési jegyzőkönyvet készített
- 2012. július 20-án a panaszos bejelentése alapján rendőri jelentést készített
- 2012. július 28-án a panaszos bejelentése alapján rendőri jelentést készített

A Testület álláspontja szerint a fentiek alapján megállapítható, hogy a rendőrök valóban rendelkeztek az ügyre vonatkozó előzményi információkkal. Ugyanakkor ekörben elfogadta azon rendőri előadást, hogy ezen információ a felek között korábban folyamatban volt, illetve jelenleg is folyamatban lévő eljárásokból ered, különös tekintettel arra, hogy az egyik intézkedő rendőr vette fel a folyamatos és időszakos kapcsolattartás ütközéséből eredő korábbi feljelentést, így valóban ismerhette a volt élettárs álláspontját ezzel kapcsolatban, ám ennek oka nem az előzetes kioktatás, hanem a hivatalból tudomásszerzés volt.

A Testület a rendőri intézkedés során nem talált olyan – és a panaszos sem tudott megjelölni – olyan tényekkel igazolható körülményt sem, amely arra utalna, hogy az intézkedés vele szemben indokolatlanul volt hátrányosabb pusztán azért, mert személye a rendőr számára valami okból ellenszenves volt, vagy, mert a volt élettársa korábban a rendőrségen dolgozott.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a panaszossal szembeni intézkedés nem ütközött az Alaptörvény XV. cikkben rögzített diszkrimináció tilalmába.

IV.

A Testület álláspontja szerint a panaszolt rendőri intézkedés kapcsán nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga, illetve az intézkedés nem ütközött az Alaptörvény XV. cikkben rögzített diszkrimináció tilalmába.

Mindezekre tekintettel a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2013. január 16.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET